

at amterne nærmere uddyber deres administrative praksis i relation til FVU-aktiviteten, herunder retningslinjer for udgifternes fordeling mellem amt og FVU-udbydere.

Der er gennemført en kortlægning, hvor Amdradsforeningen på Undervisningsministeriets foranledning har indhentet oplysninger om den faktiske administration af FVU-aktiviteten fra de i begrundelsen nævnte amter, og på det grundlag udarbejdet en redegørelse.

I begrundelsen for spørgsmålet konstateres, at det ikke er alle midler, der udbetales til udbydere af FVU, samt at den udbetalte »pris« på en FVU-årselev er meget varierende. Disse forhold redegøres der for i det følgende.

For så vidt angår amternes overførsel af refusionsmidler til udbydere, viser de indhentede oplysninger, at alle de af staten refunderede midler ender hos udbydere. Oplysningerne viser ligeledes, at det ikke forholder sig sådan, at amterne tilbageholder refusionsmidler, som heretter bruges til andre formål end de i reglerne fastsatte.

Amterne har oplyst over for Amdradsforeningen, at det kan være hensigtsmæssigt i første omgang at bevare en del af refusionsmidlerne i en central pulje dels for efterfølgende at fordele dem efter de faktiske udgifter, udbydere har haft, dels for at finansiere udgifter til fælles tiltag, jf. nedenfor. Hvad angår det sidstnævnte forhold, er det en fordel, at amtet afholder udgiften – og dermed tilbageholder en del af midlerne – idet der er økonomiske »stordriftsfordele« ved denne administrative praksis. Skulle den enkelte FVU-udbyder afholde udgiften alene, ville prisen blive højere.

Amterne oplyser, at de i første omgang tilbageholdte midler konkret er brugt til:

- Udbetaling af lønrefusion til FVU-udbydere, hvis lærere har deltaget i FVU-efteruddannelse arrangeret af Undervisningsministeriet.
- Udbetaling af variable omkostninger i forbindelse med FVU-prøver: Prøvevagter, lokaler, kørsel og forsendelsesudgifter.
- Screening: Blandt andet rådgivning fra et taleinstitut for at sikre, at kursister placeres korrekt – specielt for kursister med særlige behov, eksempelvis ordblindhed.
- Udvikling af FVU-undervisningsmateriale.
- Indkøb af FVU-undervisningsmateriale (eksempelvis en »bank« af bærbare PC'ere, med software specielt målrettet FVU, og som alle FVU-udbydere kan benytte).
- Koordination af lærernetværk.

– Opsøgende arbejde.

I begrundelsen for spørgsmålet konstateres, at taksten til udbydere pr. årselev er varierende. Hertil bemærkes, at dette skyldes to forhold: Differentieret taxameter og forskellig pris alt afhængig af udbyder.

Det differentierede taxameter benyttes for at tilgodese kursister med særlige behov – eksempelvis ordblind eller tosprogede. Hold med disse kursister er sædvanligvis mindre end de øvrige FVU-hold, hvilket hæver prisen pr. årselev.

Prisen på en årselev er ligeledes afhængig af den driftsoverenskomst, der er indgået med udbydere. Forskellen på prisen udbydere imellem hænger typisk sammen med lærernes ansættelsesforhold. De udbydere, der benytter sig af timelønnede lærere, kan sædvanligvis udbyde FVU-aktivitet til en lavere pris pr. årselev, primært fordi der ikke betales pension.

Sammenfattende oplyser Amdradsforeningen, at det på baggrund af de indhentede oplysninger kan konkluderes, at der ikke bruges refusionsmidler på at finansiere udgifter, der allerede er dækket over bloktilskuddet – og at der i øvrigt administreres i overensstemmelse med de gældende regler for FVU-refusion.

Undervisningsministeriets gennemgang af amternes årligt indsendte revisorattesterede indberetninger af refusionsberettigende udgifter til FVU giver ikke grundlag for at betvivle denne konklusion. Ved revisorpåtegningen erklæres blandt andet, at aktiviteten og udgifterne til forberedende voksenundervisning er opgjort i henhold til FVU-bekendtgørelsen.

Spm. nr. S 4348

Til justitsministeren (11/6 04) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil ministeren tage initiativ til at fjerne reglen om, at danske skoleklasser skal have et pas/-polititilladelse til 600 kroner, når de skal på studietur eller udflugt til Tyskland?«

Begrundelse

Det virker unødigt bureaukratisk – og dyrt – for en skoleklasse at tage på tur til Tyskland.

Den påkrævede polititilladelse mindsker uden tvivl skoleklassernes ture til Tyskland. Det